

Освенъ горнитѣ, написани били и други съчинения, твърде важни за българското образование и просвѣщение.

За това именно първата половина на Симеоновото царуване може да се нарече: „Златенъ вѣкъ на българската книжнина“. Написанитѣ книги въ България сетне били преписвани и разнасяни въ Сърбия, Влашко и Русия, когато тѣ приели християнската вѣра.

Симеонови войни за Цариградъ. Мирното и книжовното работене на Симеона траяло до 912 год. Симеонъ нѣмалъ намѣрение да нарушава мира и спира просвѣтната си дейность, но византийцитѣ дали поводъ за война.

Византийскиятъ императоръ Лъвъ Филосовъ умрѣлъ и вмѣсто него на престола билъ поставенъ малолѣтния престолонаследникъ Константинъ VII Багрянородни. Настойникъ му билъ чичо му Александъръ, „кесаръ“ гордъ, грубъ и пияница. Споредъ обичая, Симеонъ изпратилъ въ Цариградъ пратеници до поздравятъ новия императоръ и да поискатъ закъснѣлия данъкъ. Александъръ посрещналъ българскитѣ пратеници сърдито и ги нахокалъ, че се осмѣляватъ да искатъ данъкъ отъ „всесилна Византия“. Пратеницитѣ се завърнали оскърбени и съобщили, какво говорятъ въ Цариградъ за Симеона и за България. Симеонъ, силно докаченъ, решилъ съ война да отмъсти наскърбената народна честь и да получи земанката си.

ци? Както сж наредени еврейски, гръцки и латински букви, така се наредиха и славянски. Ако нѣкой каже, че Константинъ не е наредилъ добре слав. азбука, ние ще му отговоримъ, че тя ще се поправи, тъй както се поправятъ и другитѣ азбуки. Славянската азбука и книга осигурява просвѣтата и развитието на славянскитѣ народи.